

عنوان مقاله:

تاثیر محلول پاشی بر اسپنواستروئید بر برخی صفات کمی و کیفی توت فرنگی رقم پاروس (Fragariaananassa cv. Parus)

محل انتشار:

دومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

کاوه فرزانه نرایی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان

ایرج توسلیان - استادیار علوم باغبانی، پژوهشکده باغبانی دانشگاه شهید باهنر کرمان

مسعود خضری - استادیار علوم باغبانی، پژوهشکده باغبانی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

براسینواستروئیدها از جمله ترکیبات طبیعی سازگار با گیاه و محیط زیست جهت تولید و افزایش عمر انبارمانی محصولات کشاورزی می باشد. از طرفی میوه توت فرنگی به شدت فسادپذیر بوده و عمر انبارمانی پایینی دارد. به همین منظور این تحقیق با هدف بررسی تاثیر بر اسپنواستروئید (صفر، 0/1، 0/5 و 1 پی پی ام) بر صفات کمی و کیفی توت فرنگی در قالب طرح کاملا تصادفی و در یک گلخانه کاملا کنترل شده انجام گرفت. نتایج نشان داد محلول پاشی بر اسپنواستروئید با غلظت 0/1 پی پی ام در مقایسه با شاهد بیشترین اثر را بر میزان ویتامین ث، مواد جامد محلول، وزن میوه اولیه و رنگیزه های فتوسنتزی دارا می باشد. به نظر می رسد کاربرد بر اسپنواستروئید به منظور افزایش عمر انبارمانی میوه توت فرنگی قابل توصیه است.

کلمات کلیدی:

توت فرنگی، براسینواستروئید، ویتامین ث، و کلروفیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/306013>

